

Sygn. akt II Ka 511/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Przemysława Goławskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2022 r.

sprawy **P. C.**

oskarżonego z art. 54 § 2 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks;

i E. J.

oskarżonej z art. 54 § 2 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 25 maja 2022 r. sygn. akt II K 373/21

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 511/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 25 maja 2022 r. sygn. akt II K 373/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrazy przepisów prawa procesowego, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 7 kpk poprzez nienależytą, bo przeprowadzoną bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego ocenę dowodu w postaci materiałów z kontroli operacyjnej prowadzonej pod kryptonimem (...)", co doprowadziło do błędnego wniosku, że istnieją wątpliwości co do ilości nabytych przez oskarżonych pochodzących z przemytu papierosów, a w konsekwencji spowodowało ich niesłuszne uniewinnienie, - art. 167 kpk poprzez zaniechanie inicjatywy dowodowej w celu wyjaśnienia powziętych wątpliwości co do ilości nabytych przez oskarżonych pochodzących z przemytu papierosów 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut prokuratora jest zasadny o tyle, że słusznie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi błędną ocenę zebranych w sprawie dowodów, prowadzącą do konstatacji, że nie są one		

przydatne dla dokonania ustaleń, pozwalających na ocenę zasadności stawianych oskarżonym zarzutów. Skarżący nie kwestionuje oceny poszczególnych dowodów ani nawet po części dokonanych na ich podstawie ustaleń faktycznych – prawidłowo Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów i częściowo wyjaśnieniom oskarżonych, ustalając na ich podstawie, że oboje oskarżeni kupowali od zmarłego S. K. (1) pochodzące z przemytu papierosy bez znaków skarbowych akcyzy. Nieprawidłowo, nielogicznie, wręcz paradoksalnie Sąd uznał, że dowody te nie pozwalają na ustalenie, że oskarżeni popełnili zarzucony im czyn – niezależnie od jego kształtu, bo nie pozwala na to reguła określona w art. 5 §2 kpk. Nawet bowiem uznając, że nie da się ściśle określić ilości nabytych przez nich papierosów, da się stwierdzić fakt, że takie papierosy nabyli – i dokonać jego prawnej oceny pod kątem wypełnienia znamion przestępstwa skarbowego – lub wykroczenia skarbowego.

Niezasadnie natomiast skarżący twierdzi, że wbrew ocenie Sądu I instancji dowody te nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do ilości nabytych przez oskarżonych papierosów. Skarżący popada w tym zakresie w wewnętrzną sprzeczność, podnosząc w uzasadnieniu retorycznie, że liczebniki nie wymagają interpretacji – w tym samym zdaniu wskazując jednak, że twarde liczebniki dotyczą „kartonów – lub paczek po 100 kartonów”. Ponieważ jednak dla uzyskania pewnego iloczynu oba mnożone czynniki muszą być pewne, rzeczywiście brak pewności co do znaczenia używanych w utrwalonych dialogach

określeń (lub ich braku!) może nie pozwalać na ustalenie ilości nabywanych papierosów. Tym niemniej ponownie zasadnym – choć niekoniecznie w postulowanym kierunku – jawi się zarzut apelacji, że Sąd niewłaściwie zaniechał inicjatywy dowodowej, by podjąć próbę doprecyzowania owych ilości. Przypomnieć należy, że do reguły określonej w art. 5 § 2 kpk można sięgać dopiero wówczas, gdy podejmie się wszelkie możliwe dla usunięcia wątpliwości próby ich rozwiania poprzez przeprowadzenie szerokiego postępowania dowodowego i szczegółową, wszechstronną analizę uzyskanych dowodów. O ile wskazywany w apelacji potencjalny dowód nie może być uznany za właściwy (przesłuchanie przypadkowego funkcjonariusza Straży Granicznej na okoliczność znaczenia określonych pojęć w slangu przemytniczym może dać odpowiedź na pytanie, jak różne osoby w przeszłości określały różne opakowania zawierające papierosy, jednakże przekładanie tego na sprawę niniejszą byłoby stosowaniem niedozwolonej w prawie karnym analogii), o tyle możliwe było przesłuchanie na tę okoliczność osób, w dowodowych rozmowach uczestniczących, tj. oskarżonych. Po przedstawieniu im zapisów owych rozmów możliwym było podjęcie próby ustalenia, o czym każdorazowo była mowa. Wprawdzie nie da się wykluczyć, że korzystając z prawa odmowy składania wyjaśnień próbę taką oskarżeni by uniemożliwili, tym niemniej bez jej podjęcia nie można było stwierdzić, że rysujące się wątpliwości z pewnością nie dadzą się usunąć. Dodatkowo przy świadomości, że w rozmowach oskarżeni ustalali

z S. K. zapotrzebowanie na papierosy, logika i doświadczenie życiowe pozwalają na ustalenie pewnych minimalnych wolumenów (oczywistym jest bowiem, że nie rozmawiali np. o pojedynczych sztukach papierosów, choć może nie ma podstaw do uznania, że zamawiali np. całe palety z kartonami papierosów). P. C. podkreślał, że S. K. przywoził mu papierosy samochodem osobowym albo pociągiem, co poprzez ograniczenia transportowe może określać górne, fizyczne granice ilości tych papierosów (zwłaszcza jeśli różnice dotyczą paczek papierosów, kartonów po 10 paczek czy może opakowań po 100 kartonów). Jednocześnie pewne określenia, początkowo używane wyłącznie w środowiskach przestępczych, weszły już do mowy potocznej i praktycznie nikt nie ma wątpliwości co do ich znaczenia (jak „metr”, który powszechnie oznacza 100 czy „pizza” na określenie opakowania w kształcie pudełka na pizzę z zawartością papierosów luzem). Tak więc podejmując dalsze czynności dowodowe (przesłuchując oskarżonych, a być może także funkcjonariusza dokonującego analizy materiałów na okoliczność tożsamości i wynikającego z łańcucha rozmów znaczenia określeń, używanych przez różnych rozmówców, w tym w trakcie kontroli operacyjnej(...))czy być może dopuszczając dowód z opinii biegłego językoznawcy), można było choćby w części dostrzeżone wątpliwości rozwiązać, a w zakresie nieusuwalnym – ustalić minimalne opakowania i ich ilości - lub choćby tylko stwierdzić fakt nabywania papierosów, nawet jeśli w nieustalonej ilości.

<p>Z całą pewnością zaś wskazane wątpliwości nie mogły prowadzić do konstatacji, że oskarżonym nie można przypisać sprawstwa i winy w zakresie żadnego czynu zabronionego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Wyrok uniewinniający oskarżonych nie może się ostać już tylko ze względu na to, że ustalony przez Sąd I instancji zakup papierosów z przemytu, nawet w niewielkich ilościach, nie jest czynem bezkarnym, bo może wyczerpywać znamiona wykroczenia skarbowego (art. 54 § 3 kks, 65 § 4 kks, 91 § 4 kks). Sąd I instancji nie poczynił w tym zakresie żadnych rozważań, a możliwości dokonania takiej subsumpcji nie wyklucza ewentualne przedawnienie karalności, które nie nastąpiło (a co pozwalałoby Sądowi II instancji</p>		

na zmianę skarżonego wyroku miast jego uchylania).

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
Jak w rozważaniach o przyczynach zasadności wniosku apelacji		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
<p>Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd I instancji przeprowadzi ponownie w całości postępowanie dowodowe, podejmując próbę ustalenia w drodze wyjaśnień oskarżonych, skonfrontowanych z treścią zapisów rozmów czy wiadomości telefonicznych, czego konkretnie rozmowy te dotyczyły, uzupełniając je w miarę potrzeby (w zależności od treści wyjaśnień oskarżonych) o przesłuchanie świadka lub świadków, mających bezpośredni kontakt z czynnościami postępowania przygotowawczego lub operacyjnymi, którzy mogli mieć kompleksowy kontakt z osobami, które w łańcuszku dostaw mogły używać na oznaczenie różnych</p>		

opakowań papierosów tożsamyh na różnych szczeblach określeń (jak np. „czekoladki”) – ewentualnie również, w zależności od potrzeb, wynikających z tak uzupełnionego materiału dowodowego, o dowód z opinii biegłego językoznawcy, który pozwoli na ustalenie znaczenia używanych, zakamuflowanych określeń – czy też o inne dowody, których potrzeba uzyskania ujawni się w trakcie ponownego postępowania. Po zebraniu wyczerpującego materiału dowodowego (nie tylko z urzędu, ale też na skutek inicjatywy stron, zwłaszcza oskarżyciela publicznego, mającego wiedzę co do szerszej całości, a nie tylko części, materiałów z kontroli operacyjnej i ma największą możliwość dowodowego wykazania, na jakiej podstawie ustalił zarzucane oskarżonym ilości nabytych papierosów), Sąd dokona jego wnikliwej, kompleksowej oceny, uwzględniającej wcześniejsze uwagi, dokona prawidłowych ustaleń faktycznych, a następnie ich subsumpcji pod właściwe przepisy ustawy karnej skarbowej.

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

Orzeczenie kasatoryjne nie kończy postępowania, dlatego nie orzeczono w nim o kosztach postępowania.

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana